

har fundet Anvendelse paa ham. — Ændringsforslagene Nr. 85, 86 og 87 er alle af ret ringe pekuniær Betydning og vedrører Færøerne. Heller ikke dem skal jeg omtale nærmere.

Under Nr. 88 og 90 findes to Ændringsforslag, som ogsaa er ganske normale. De angaar Bevillinger til Omskrivning af Skøde- og Panteregistre.

Endelig findes under Nr. 89 et Ændringsforslag, som ligeledes vedrører Færøerne. Det gaar ud paa, at der bevilges 1,000 Kr. aarlig i 5 Aar til Forsøg med Udplantning af Træer paa Færøerne i den Hensigt at tilvejebringe Skov deroppe. Denne Bevilling er ikke ganske ny. I Fjorfor bevilede Rigsdagen 1,000 Kr. til et lignende Øjemed, nemlig til Forsøg med Udplantning af Fyr paa Suderø, Sandø og Vaagø. Bevillingen forsøgtes gennemført igen i Fjor idet Justitsministeren stillede Forslag derom i Finansudvalget, men man havde nogen Betænkelighed ved at gaa med dertil, fordi der den Gang ikke ydedes nogen Støtte fra de lokale Myndigheder. Man gjorde i Virkeligheden i 1910 Fordring paa, at de lokale Myndigheder skulde yde Tilskud for at vise, at det var noget, der havde Betydning for Færøerne. Nu har imidlertid Hedeselskabet, som har forestaaet Plantningen deroppe, rejst Sagen igen, og der stilles nu altsaa Forslag om i 5 Aar at give 1,000 Kr. aarlig til et tilsvarende Øjemed, idet man ikke har indskrænket sig til Fyr alene og heller ikke til bestemte Øer. Men Sagen ligger for saa vidt helt anderledes nu, fordi Færøernes Lagting og Thorshavn Byraad har bevilget et aarligt Tilskud paa 700 Kr. i et lignende Aaremaal og for Resten vistnok er villige til at gaa adskilligt videre. Udvalget anbefaler at give denne Bevilling. Men jeg kan ikke undlade i den Anledning at gøre opmærksom paa, at skal der virkelig naas til at faa blot en ringe Del af Færøerne skovklædt, vil det koste meget betydelige Midler. Dem kan Færøerne ikke selv udrede, saa de maa rejses hernede fra. Men det, der kan naas for disse 1,000 Kr. aarlig i 5 Aar — ja, det bliver egentlig 1,700 Kr. —, er dog maaske af en saadan Betydning, at man kan godtgøre, om det overhovedet lader sig gøre at frembringe Skov paa Færøerne. Kan det lykkes, kan jeg ikke tro andet, end at det vil være en udmærket Foranstaltning. Men den vil blive meget kostbar.

Jeg har nu omtalt Ændringsforslagene, og jeg skal saa omtale et enkelt af de Sam-

raad, der findes nævnt i Betænkningen, nemlig det under Nr. 97 anførte, som angaar Bevillingen til den danske Nationalkomité til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel. Paa Finanslovsforslaget, som det nu foreligger, findes opført et Beløb paa 1,400 Kr. til denne Komité som sidste Del af en 3aarig Bevilling. Det er jo sandsynligt, at inden denne Bevilling udløber, vil man henvende sig til den højtærede Justitsminister med Anmodning om at faa den fornyet, og det er ogsaa muligt, at den vil blive fornyet. Men jeg kan ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger om den Virksomhed, hvortil denne Bevilling hidtil har været anvendt. Der er en Nationalkomité, som den kalder sig. Saa vidt jeg kan skønne, bestaar den eller dens Ledelse af 16, 8 Mænd og 8 Kvinder, alle selvfølgelig gode Navne. Om der staar nogen Forening bagved, er jeg ikke sikker paa. Der er ganske vist anført en Række Bidragydere. Formaallet kender vi jo allesammen. „Den hvide Slavehandel“ er et noget søgt Navn; men man bruger tilsvarende Betegnelser for lignende Foreninger i andre Lande, baade i Tyskland og England og for Resten vistnok ogsaa i Frankrig. Foreningens Formaal er at hindre den Trafik, som, jeg ved ikke i hvor stort Omfang, finder Sted ikke alene her i Landet, men ogsaa i andre Lande, at man lokker unge Piger ved falske Løfter til at rejse til Udlandet med det virkelige Formaal at faa dem anbragt paa mere eller mindre tilslørede Bordeller. Tid efter anden er sikkert adskillige unge Piger rejst ud af Landet efter Tilbud af saadanne Agenter og under gyldne Løfter og er gaaede til Grunde, fordi de er komne paa uheldige Steder. At der arbejdes paa at forebygge, at sligt finder Sted, kan kun siges at være godt, men jeg synes, der kan rejses nogen Tvivl om, hvorvidt den nævnte Forening administrerer de Penge, som bevilges den, paa en helt forsvarlig Maade.

Jeg har her liggende for mig Foreningens Aarsberetning for 1911. I dette Aar har Foreningen faaet 1,400 Kr. af Staten; ved Siden deraf har den kun en Indtægt, som kaldes Aarsbidrag — jeg antager, det er Medlemmer, som har tegnet sig for aarlige Bidrag — paa 322 Kr. Der er i alt 97 Bidragydere, saa det synes ikke, som Foreningen har nogen stor Tilslutning ude i Befolkningen, eller maaske rettere har den ikke gjort noget særligt for at faa en Tilslutning i Befolkningen, som giver sig Udslag i Bidrag. Hele Budgettet er paa 2,554 Kr., men det er meget